

РЕЦЕНЗИЯ

на дисертационния труд на Николай Александров Йотовски

(задочен докторант)

тема „Ефективност на политики и мерки за подкрепа на дейността на туроператорите в условия на ограниченията, наложени от COVID-19 (сравнителен анализа държавни политики)“

научен ръководител доц. д-р Елена Петкова

представен за получаване на научната и образователна степен „доктор“ в професионално направление 4.4. Науки за земята, научна специалност География на рекреацията и туризма

от проф. дн Климент Найденов

Рецензията е изготвена съгласно чл. 4 от ЗРАСРБ, Правилника за неговото приложение, Правилника на СУ, Решение на ФС на ГГФ от 17.06.2025 г. (протокол № 7) и Ректорска заповед № РД-38-308/25.06.2025 г.

Представеният дисертационен труд е с обем 205 стр. (без приложенията), литература от 22 български и 76 чуждоезични заглавия, 70 интернет източника, 9 таблици и 71 фигури, 3 приложения. Структуриран е в Увод, четири глави и Заключение.

Уводът е добре обоснован: целта на проучването е конкретна и има логическа връзка с текущите политически и социални контексти. В същото време липсват формулирани предмет и обект на изследването, подцели, задачи, методи, хипотези и изследователски въпроси, както и обективен списък на потенциалните трудности и ограничения. Тези пропуски могат да бъдат систематично адресирани чрез разширяване на първата глава с ясно дефинирана научна рамка, която да очертае какво точно ще бъде изследвано, какви въпроси ще бъдат зададени, и какви методи ще бъдат използвани към какви данни. Впоследствие е желателно да се добави конкретна методологична схема, включително типовете данни, статистически подходи и план за валидиране на резултатите.

В първа глава докторантът формулира относително ясно обекта, предмета и основната цел на изследването, посочва 7 теоретични и практически задачи и 3 изследователски въпроса. Много добре е представен използваният методически

инструментариум. Т. 3 разглежда основните понятия, тяхните дефиниции и общата теоретична рамка; особен акцент е поставен върху туроператорите и тяхната дейност през призмата на Закона за туризма. Някои части имат дидактичен характер. Основно понятие в изследването е „ефективност“. Авторът аргументира нуждата от и значението на ефективността за постигане на целите и прави ясно разграничение между „ефективност“ и „ефикасност“. Подкрепям позицията, че оптималната управленска стратегия трябва да съчетава двата аспекта. Анализът на ефективността в туризма се концентрира върху резултатите и на различни критерии за измерване. Авторът критично оспорва идеята, че ефективността е главно ресурсно обусловена; акцентът е върху постигнатите резултати. В контекста на туризма авторът поставя фокус върху политиките и мерките в туризма, свързани с COVID-19, като са посочени индикатори за измерване. Разглеждането на туристическите политики е структурирано около тяхната същност, цели, функции, титуляри и видове на различни йерархични нива и фокус, както и върху четири групи инструменти на тези политики. Авторът предлага работни дефиниции за държавна политика и мерки.

Анализът на „криза“ се явява ключова задача (задача №1) и според мен това показва амбицията да се разработи обобщен модел на система от мерки за подкрепа на туроператорите в условия на различни кризи (задача №7). Особено внимание се отделя на кризите в туризма, дестинациите, причините, факторите, видовете и етапите им, както и на различни стратегии за справяне.

Направен е задълбочен обзор на тематиките включени в дисертацията.

По отношение на ефективността като понятие, има задълбочено обсъждана разлика между ефективност и ефикасност; подкрепя се идеята за комбинация от двете в управленската практика.

По отношение на политиките в туризма: полезно очертано е какви са целите, функциите и инструментариумът (четири групи инструменти) и как се изграждат работни дефиниции за държавна политика и мерки.

По отношение на кризите: ясно очертано е какво означава кризисна ситуация за туроператорите и какви модели и мерки се нуждаят за подкрепа.

Силните страни на първа глава включват: изчерпателна методологична основа, ясна структурираност на темата, консистентна работа с понятията „ефективност“ и „ефикасност“, визия за приложим модел на мерки за кризисни ситуации.

Препоръки за подобрене на тази глава са: възможно е повече емпирични данни и казуси за валидиране на модела, разширяване на теоретичната рамка извън само Закона за туризма, конкретизиране на индикатори за измерване на ефективността в контекста на COVID-19 и добавяне на примери за реални дестинации и кейсове на оператори.

Втора глава се фокусира върху историята и настоящето на проблема: как възниква и се разпространява заразата; даван е хронологичен преглед на мерките, предприети за предотвратяване и спиране на заразата. Докторантът представя контекстуален преглед на възникването и разпространението на кризата, с акцент върху целия обсег от мерки, предприети за предотвратяване и овладяване на заразата, и върху реакциите на туроператорския сектор в различни дестинации. Текстът балансира фактология и аналитичен разбор, като очертава как различните нива на управлението — световно, европейско и национално — се координират и оспорват разпределението на отговорности и ресурси. Отделните подпозиции разглеждат структурно три нива: (а) мерки за възстановяване на туризма, (б) бюджет и правна рамка на ЕС за кризата и (в) специфични национални подходи, с особен акцент върху България като конкретен принос и кейс за оценка на ефективността на предприетите мерки. Текстът подчертава необходимостта от по-координирана структура на материала и ясно разграничаване между европейски и национални дейности, за да се улесни извличането на практически изводи и препоръки за политики в бъдещи кризисни ситуации.

В тази рамка се разглеждат реакциите на сектора на туроператорите в различни туристически райони и дестинации. Текстът отбелязва богатата фактология и задълбочения анализ на събраната информация.

Много интересни са сравнението и анализът на видовете мерки в и извън ЕС, но те също не изглежда да се нуждаят от отделна точка – заемат около страница и половина.

Българският контекст се възприема като значим принос към темата, което придава реална практическа стойност на изследването. Текстът подчертава какво е било направено на различни нива (EU и национално) и как тези мерки са въздействали върху туризма в кризата.

На фона на наличната информация и нейния задълбочен анализ недоумение предизвиква липсата на източници и цитирания за посочените от докторанта мерки, цифри и схеми на финансиране, което затруднява прецизната верификация на посочените данни и

затвърждава усещането за пропуск в методическото обосноваие. В подобна ситуация читателят би очаквал да открие конкретни библиографски посочвания, линкове към източници на данни и обяснения защо определени цифри са избрани за представяне и как са получени, за да може да се проследи пътят на аргументацията и да се осигури по-голяма прозрачност на изследователските изводи. Въпреки това, към момента текстът представя ясно и системно увлекателен обзор на събраната фактология и на аналитичния подход към нея, като подчертава значимото за темата значение на кореспонденцията между данни, контекст и интерпретация.

Докторантът очертава отделните периоди във въвеждането на различните мерки и посочва, че в европейски мащаб туроператорите са били negliжирани за сметка на други туристически сектори – настаняване, хранене, самолетен транспорт. Това отбелязване отразява не само историческата динамика на кризисните мерки, но и политическите приоритети, които са насочили вниманието към по-големите и по-видими сегменти на туристическата индустрия. В рамките на този хронологичен преглед се очертават фазите на реакция и адаптация, като се подчертават моментите, в които секторът на туроператорите е получил по-малко медийно и институционално внимание в сравнение с други звена като настаняването, храненето и въздушния транспорт. В резултат се поставя въпросът за пропуски в политиките и за необходимостта от по-обезпечено включване на туроператорите в плановете за кризисно управление.

Подчертава се схемата за въвеждане на ваучери, която е в полза на туроператорите и се прилага в много страни. Ваучерните схеми се явяват важен инструмент за краткосрочно стабилизиране на търсенето и за подкрепа на ликвидността на малките и средни участници във веригата на туроператорските дейности. Очертаването на тази схема включва идеи за целеви групи, времеви рамки и условия за получаване на подкрепа, което илюстрира прагматичен подход към криза, насочен към постигане на бърза стабилизация на пазара и предотвратяване на пълен колапс на търсенето. Въвеждането на ваучерите се представя като една от най-видимите и приложими мерки в множество държави, но заедно с това се обсъждат и ограниченията, свързани с финансовата устойчивост и дългосрочните ефекти върху данъчните разходи и бюджетните дефицити.

Други мерки са отпускането на кредити, социалните мерки, субсидирането на чартърни полети. Тези инструменти са очертани като различни входни точки за подкрепа на

бизнеса и за защита на заетостта в туризма. Офертите за кредити обикновено включват облекчени условия за погасяване, по-ниски лихви или дълги срокове на реструктуриране, което цели да поддържа оперативната жизнеспособност на туроператорите и свързаните с тях лица. Социалните мерки са насочени към защитата на заетите и небезопасността на доходите по време на криза, докато субсидирането на чартърните полети се стреми да стимулира възстановяването на маршрутните възможности и да поддържа достъпността на пътуванията за широк кръг потребители. Тази група мерки се разглежда като многообразна по характер и изпълнение, илюстрирайки широчината на държавните и международни инструменти, които се използват за поддържане на туризма в кризисни условия.

Чрез международни примери се подчертава значението на сътрудничеството между различни институции и организации за подпомагане на туроператорите (също точка от само 1 страница – 2.7.5). Международните примери са представени като ключов аргумент за необходимостта от координация между държавите, агенциите, професионалните организации, банките и международните организации, за да се осигури по-ефективна подкрепа за туроператорите, разпределение на рисковете, обмен на добри практики и избягване на дублиране на усилия. Този акцент върху международното сътрудничество подчертава, че кризисните отговори в туризма изискват транснационално съвместни подходи и общи рамки за действие, които да улеснят бързото адаптиране към променящите се условия.

Като значим може да се определи изводът на автора за липсата на единен подход в страните от и извън ЕС към прилагането на различните мерки и особено за по-голямата мудност в това отношение от страна на страните от ЕС в сравнение от тези извън него. Въпреки, че различните държави са привили различни модели и темпове на реакция, изводът подчертава, че липсата на единна рамка и координация може да доведе до неефективност и до пропуск на синергии в подкрепата на туроператорите. В контекста на кризата това означава, че стратегическите решения, които са били въведени на национално ниво, не винаги са синхронизирани с други държави и със средствата, отпускани на европейско ниво, а това може да забави процеса на възстановяване и да намали потенциала за постигане на устойчив икономически изход. Също така докторантът стига до заключението, че поради редица причини ефективността на институционалните мерки в различни държави за укрепване на туроператорите не може да бъде определена към момента на прилагането им

през 2020 г., и такава оценка може да бъде направена на по-късен етап. Такова заключение подчертава необходимостта от дългосрочно проследяване на резултатите, събиране на систематични данни и разработване на методики за оценка, които да позволят по-ясно сравнение и валидиране на ефектите във времето.

По-ясно би трябвало да се подчертае фактът, че разгледаните фактори, оказващи влияние върху туризма по време на COVID-19, са последствия от кризата, а не са я предизвикали. Възможно е някакво объркване в този смисъл. До известна степен текстът в т. 2.9 - Политики за подкрепа на туроператорите: видове и ефективност, който също е около страница и половина, се дублира със съдържанието на т. 2.4, 2.5, 2.6 и 2.7. Този вътрешен конфликт в представената структура на темите може да подразбира необходимост от по-ясна редакторска работа за преразглеждане на обхвата и за избягване на дублиране, което би улеснило читателя и би повишило интегритета на изложението.

Много добре са открити най-важните предизвикателства и проблеми при изпълнението на мерките. Представени са някои важни проучвания на експерти относно възстановяването на туризма след пандемията, които определено звучат оптимистично. Тоест, текстът не само конструира описателно-представителна рамка, но и включва оценъчни гледни точки и експертни мнения, които подчертават възможностите за optimism и за бъдещи подобрения чрез подходи, основани на данни и доказателства, както и чрез адаптация към променящите се условия.

Направеният кратък SWOT анализ на политиките и мерките за подкрепа на дейността на туроператорите в условия на ограниченията, наложени от COVID-19 успешно обобщава най-важните аспекти на приложените инструменти в различни страни и показва, че политиките и мерките за подкрепа са жизненоважни за оцеляването на туроператорите в условията на COVID-19, но ефективността им зависи от правилното изпълнение и адаптация. Докторантът правилно заключава, че основният фокус трябва да бъде върху дигитализацията, устойчивото развитие и намаляване на зависимостта от държавната помощ в дългосрочен план. SWOT анализът служи като синтезиращ инструмент за категоризация на силните страни, слабостите, възможностите и заплахите, като позволява очертаване на конкретни препоръки. Установеното заключение за важността на дигитализацията и устойчивото развитие разкрива ясна ориентация към дългосрочни стратегически посоки на развитие на туризма и на поддържащите го политики, което

предполага необходимост от технологична модернизация, иновации и нови бизнес модели, минимизиращи зависимостта от държавна подкрепа в кризи.

Докторантът правилно заключава, че основният фокус трябва да бъде върху дигитализацията, устойчивото развитие и намаляване на зависимостта от държавната помощ в дългосрочен план. Такова заключение обобщава не само вътрешните изводи за настоящата криза, но и ориентира политиките към по-стратегическо и самостоятелно функциониране на туроператорите и туристическия сектор като цяло. В дългосрочен план това предполага развитие на дигитални инфраструктури, профилиране на компетенции и работа върху устойчиви бизнес модели, които могат да допринесат за по-устойчиво и по-резистентно възстановяване на пазара след бъдещи кризи.

В Глава Трета, която е най-голямата в дисертационния труд (78 страници), докторантът представя две самостоятелни собствени проучвания за ефективността на държавните политики и мерки за подкрепа на туроператорите. Първото изследване обхваща държави извън България, включително и извън Европейския съюз, през 2021 г., докато второто е насочено към България през 2023 г. и е насочено към оценката на възприятието за ефективността от страна на самите туроператори. За двете изследвания са ясни и обективни описани трудностите и ограниченията на метода, което подчертава и критичния подход към резултатите и валидността на констатациите.

Методиката на първото изследване е изложена с голяма подробност: върху нея е поставено специално внимание, като акцентът е върху процеса за създаване на извадката и нейната репрезентативност. Самото изследване е реализирано в седем специално описани етапа, което дава пълна картина на хода на работата от началото до финалния анализ. Резултатите са онагледени чрез фигури и диаграми, което улеснява възприемането на сложните отношения между променливи. В анализа на първата част от въпросника, който касае състоянието на фирмите, се доказва, че намалението на оборотите не е пряка функция на големината на компанията, на предлаганите видове туризъм, на страната на регистрация или на пазарите, на които работи. Кризата е въздействала по различен начин на различните туроператори, като някои са изпитали по-тежък спад, други – по-лек, което подчертава хетерогенността на ефекта върху сектора. При втората част от въпросника, посветена на оценката на ефективността на предприетите мерки, се констатира, че ефективността на политиката на ЕС за подпомагане на туроператорите е по-склонна да се възприема като

неефективна (около 67% от респондентите), докато ефективността на правителствените мерки за подпомагане е оценявана по-високо (около 88% от респондентите в ЕС и приблизително 89% извън ЕС). Основна причина за ниската оценка на ефективността на ЕС-политиката се посочва в закъснението при приемането и прилагането на мерките, често свързано с утежнена бюрокрация. Освен това се анализират ефективността на дейността на професионалните браншови организации и въвеждането на Здравен сертификат за пътуване в рамките на ЕС през същата година, като се разглеждат и промените в потребителското поведение и в дейността на туроператорите вследствие на пандемията.

За по-ясно онагледяване се подчертава, че за някои от анализа е подходящо представянето на резултатите в табличен формат, тъй като това би улеснило проследяването на конкретни стойности и връзки между променливи, особено когато става дума за сравнения между различни групи респонденти и времеви фази.

Второто изследване следва модела на първото, но фокусът тук е върху българските туроператори. Въпросникът съдържа аналогични на първото изследване въпроси, но добавя конкретни въпроси за ефективността и ефикасността на мерките за осигуряване на оперативен капитал в страната, структурирани в три фази (посочени са конкретни процедури като BG16RFOP002-2.092; BG-176789478-2021-05; BG-176789478-2021-06). Допълнителна група въпроси се отнася до осигуряването на средства за изплащане задължения към клиенти, отново разделени по три фази (посочени са други процедури BG-176789478-2021-01; BG-176789478-2021-03; BG-176789478-2021-07). Особено внимание се обръща на запазването на работните места в туроператорските фирми и на въздействието на предприетите мерки върху тази цел. Следва обобщаващ анализ на ефективността и ефикасността на политиката на ЕС и на българската държава за подпомагане на туроператорите по време на пандемията.

Анализите са изключително детайлни и са проведени с участието на три групи респонденти – малки, средни и големи туроператори, като разделението се основава на броя служители през 2019 г. Отговорите са обработени и като средни оценки за отделните групи и фази, което дава възможност за ясна синтеза и формулиране на по-общи изводи. Това позволява на автора да обобщи резултатите и да изведе обоснован набор от констатации, които според рецензента са добре подплатени със събраните данни.

На база на резултатите от двете проучвания и на анализа на добри практики е конструиран и предложен собствен модел за ефективни социално-икономически мерки в подкрепа на дейността на туроператорите в условия на кризи (пандемии и др.). Моделът се характеризира със своята практичност и приложимост, като според рецензента важен плюс е определянето на конкретни индикатори за мониторинг на устойчивото възстановяване на сектора. Все пак ще отбележа, че графиката би могла да бъде придружена с повече обяснителен текст относно това какво точно авторът разбира под „устойчиво възстановяване“, тъй като това понятие може да се тълкува по различен начин.

Като цяло текстът през по-широката си рамка демонстрира обосновано и задълбочено изследване на ефективността и ефикасността на мерките за подкрепа на туроператорите по време на кризата, както в международен, така и в национален контекст. Прозрачно показва значимостта на адаптивни политики, които могат да допринесат за устойчивото възстановяване на сектора в бъдеще, като същевременно подчертава необходимостта от по-детайлна методическа обосновка и по-ясно формулиране на казуси и индикатори за мониторинг. В заключение, докторантът подчертава значението на динамичното адаптиране на политиките към променящите се условия и необходимостта от систематично проследяване на резултатите за по-ранно производство на изводи и по-ефективно управление на кризисните ситуации.

В Глава Четвърта, която е най-обемната част от дисертационния труд (78 страници), докторантът представя две самостоятелни собствени проучвания за ефективността на държавните политики и мерки за подкрепа на туроператорите. Първото изследване обхваща държави извън България, включително и извън Европейския съюз, през 2021 година, докато второто е насочено към България през 2023 година и е насочено към оценката на възприятието за ефективността от гледна точка на самите туроператори. За двете изследвания са ясно очертани и обективно представени трудностите и ограниченията на метода, което подчертава критичния подход към валидността на резултатите и към възможните ограничения на заключенията.

Методиката на първото изследване е изложена с изключителна подробност и внимание към процеса на изграждане на извадката, нейната репрезентативност и избор на методи за анализ. Самото изследване е реализирано в седем последователни етапа, които авторът подробно описва, за да даде читателя ясна представа за целия ход на проучването.

Резултатите са систематично онагледени чрез фигури и диаграми, което подпомага визуалното проследяване на връзките между променливите и на тенденциите във времето. При анализа на първата част от въпросника, касаеща състоянието на фирмите, се потвърждава, че спадът в оборотите не е пряка функция на големината на компанията, нито на предлаганите видове туризъм, нито на страната на регистрацията или пазарите, на които работи. През кризисния период пандемията от COVID-19 е оказала различно въздействие върху различните туроператори, като някои са регистрирали по-значителни спадове, други – по-умерени. При втората част от въпросника, посветена на оценката на ефективността на предприетите мерки, е констатирано, че ефективността на политиката на ЕС за подпомагане на туроператорите се възприема по-скоро като неефективна (около 67% от респондентите), докато ефективността на правителствените мерки се приема по-високо (приблизително 88% от респондентите в ЕС и 89% от тези извън ЕС). Като основна причина за ниската оценка на ефективността на ЕС-политиката се сочи забавянето в приемането и реализирането на мерките, често обвързано с бюрократични пречки. Освен това се анализира ефективността на дейността на професионалните браншови организации и въвеждането на Здравен сертификат за пътуване в рамките на ЕС през същата година, като се разглеждат и промените в потребителското поведение и в дейността на туроператорите вследствие на пандемията.

За по-ясно и на повече зрителни данни читателят може да бъде подпомогнат от таблично представяне на част от резултатите, тъй като това би улеснило сравненията между различни групи респонденти и времеви фази, както и по-добре да онагледят количествените връзки между променливите. Второто изследване следва модел, аналогичен на първото, но фокусът е върху българските туроператори. Въпросникът съдържа аналогични на първото изследване въпроси, но добавя конкретни въпроси за ефективността и ефикасността на мерките за осигуряване на оперативен капитал в страната в три фази (посочени са конкретни процедури: BG16RFOP002-2.092; BG-176789478-2021-05; BG-176789478-2021-06). Друга група въпроси се отнася до осигуряването на средства за изплащане задължения към клиенти, също под формата на три фази (посочени са процедури BG-176789478-2021-01; BG-176789478-2021-03; BG-176789478-2021-07). Особено внимание се отделя на запазването на работните места в туроператорските фирми и на ефективността и ефикасността на предприетите мерки в това отношение. След това идва обобщаващ анализ

на ефективността и ефикасността на политиката на ЕС и на българската държава за подпомагане на туроператорите по време на кризата.

Изключително детайлните анализи са проведени чрез трите групи респонденти – малки, средни и големи туроператори, като разделението се базира на броя служители през 2019 година. Отговорите са обработени като средни оценки за отделните групи и фази, което позволява ясна синтеза и формулиране на по-общи изводи, които според рецензента са добре обосновани с наличните данни. На базата на резултатите от двете проучвания и на анализа на добри практики е конструиран и предложен собствен модел за ефективни социално-икономически мерки в подкрепа на дейността на туроператорите в условия на кризи (пандемии и други подобни събития). Моделът се характеризира с практичност и приложимост, като значим плюс според рецензента е определянето на конкретни индикатори за мониторинг на устойчивото възстановяване на сектора. Все пак се отбелязва, че графичните елементи биха могли да бъдат придружени от повече текст, за да се изясни точно какво докторантът разбира под „устойчиво възстановяване“.

Като цяло текстът в четвъртата глава демонстрира обосновано и задълбочено изследване на ефективността и ефикасността на мерките за подкрепа на туроператорите по време на кризата, както в международен, така и във вътрешен контекст. Подчертава се значимостта на адаптивни политики, които могат да доведат до устойчиво възстановяване на сектора в бъдещето, като същевременно се отбелязва необходимостта от по-детайлна методическа обосновка и по-ясно формулиране на казуси и индикатори за мониторинг. В заключение, авторът подчертава необходимостта от динамично адаптиране на политиките към променящите се условия и от систематично проследяване на резултатите с цел по-ранно извеждане на изводи и по-ефективно управление на кризисните ситуации.

Приемам приносите и публикациите на докторанта.

Въпроси:

- Какви са най-ефективните модели на координация между държавни власти и европейски институции за управление на кризисни мерки в туризма?
- Как да се гарантира прозрачност, отчетност и обществено участие при проектирането и изпълнението на кризисните мерки за туроператорите?

В заключение – налице е едно задълбочено и самостоятелно научно изследване с широк обхват и с ясно очертани научни цели. Темата е изключително актуална и е

разработена с голяма конкретика, детайлност и систематичност, като авторът не се радва на повърхностни обобщения, а изгражда своето разбиране върху обстойни данни и методологично обоснована позиция. Докторантът Николай Йотовски демонстрира отлични познания в областта на туроператорската дейност, в механизмите на въздействие върху нея от страна на пандемията COVID-19 и върху държавните политики за тяхното преодоляване, както и високи умения да борави с широк набор от данни, различни методи и показатели на изследването, което подсилва валидността на получените резултати.

На базата на своите анализи докторантът е постигнал целта на дисертационния труд, изпълнил е всички поставени задачи и е отговорил достатъчно аргументирано на формулираните изследователски въпроси. В светлината на изискванията към академичната работа отговаря и на очакванията за добро познаване на теорията и научната литература по темата, умение за приложение на разнообразни методи на изследване, както и за самостоятелно провеждане на изследвания, анализи и заключения. В този контекст представената дисертация се явява солидно изпитание на теоретичните и методологични компетенции на автора и съществен принос към съществуващия научен дискурс.

Въз основа на горното изразявам изцяло положителната си оценка на представения дисертационен труд. Смятам, че става дума за завършено самостоятелно научно изследване със съществени научни и практико-приложни приноси; авторът е показал задълбочени познания на теорията и методологията в избраната от него област, имайки завършено емпирично изследване и демонстрирайки владенето на основните методи за обработка и анализ на първична и вторична информация. *Отчитайки всичко това, предлагам на уважаваните членове на научното жури да гласуват положително за даването на Николай Александров Йотовски на образователната и научна степен „доктор“ по професионално направление 4.4. Науки за земята (География на рекреацията и туризма).*

11.09.2025 г.

София

Рецензент:

Проф. дн Климент Найденов